

ser de andre Goder, kan jeg derfor ikke give Lovforslaget min Stemme i den Form, hvori det foreligger.

Jeg maa sige, at da den højtærede Justitsminister fremlagde sit Forslag — det er jo ikke det, som foreligger nu —, antog jeg, at han var besjælet af det samme Ønske som jeg, nemlig at træffe saadanne Foranstaltninger, som kunde være til Sikkerhed for Samfundet, og som vare fuldt ud retfærdige. Jeg har ikke ment, at det kunde lade sig gøre ved den højtærede Justitsministers Forslag, og derfor havde jeg ikke kunnet stemme for det. Dersom vi kunde blive enige om den Ændring at tage Prygleparagraffen bort, og dersom det var Flertallets Mening, at Forslaget i den Skikkelse vilde være bedre egnet til at sikre Samfundet, tænker jeg mig, at den højtærede Minister vilde være tilfredsstillet derved. Jeg tænker mig, at hvad det er ham om at gøre, er ikke at faa nogle Mennesker pryglede, men at gøre godt for Samfundet og sikre det.

Til Slutning skal jeg gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), som havde Ordet i Gaar. Jeg har endnu ikke set Fortrykket af hans Tale og hørte ikke fuldt, hvad han sagde — jeg blev nemlig lidt forstyrret i at høre efter —, men jeg opfattede det, som om det ærede Medlem mente, at der ikke var Trang til skærpede Straffebestemmelser for Bølleoverfald og Voldshandlinger. Deri er jeg ikke enig med det ærede Medlem, hvad ogsaa fremgaar af min Stilling, da jeg første Gang fremdrog Sagen. Det kan godt være, at der ikke er en saa stor Stigning i Antallet af Bølleoverfaldene, som det i første Øjeblik saa ud til. Det kan være, at der nu ikke er synderlig flere Bølleoverfald, end der har været i en længere Aarrække, og at det maaske er Bladenes Skyld, at det ser ud, som om der var en Stigning. Men selv om der virkelig ikke er Tiltagen paa dette Omraade, kan jeg alligevel ikke indrømme, at der ikke er Trang til skærpede Bestemmelser for disse Forbrydelser. De Forbrydere, som begaa Overfald paa sagesløse Personer, bør efter min Mening altid straffes paa den særegne Maade, som bedst sikrer Samfundet. De bør straffes strengt, og navnlig bør de drages bort fra det Liv, de føre. Altsaa mener jeg, at der trænges til skærpede Straffebestemmelser. Jeg er imod Prygl, men jeg

ønsker skærpede Straffe i den af mig antydede Retning.

Jeg forstod, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds ved Slutningen af sit Foredrag bebudede, at det var Socialdemokraterne og det under Fødsel værende ny radikale Venstreparti, som skulde forhindre Pryglestraffens Indførelse. Det ærede Medlem er sikkert forkert underrettet, hvis han tror, at der er noget nyt radikalt Venstreparti under Fødsel. Sligt har været sagt mange Gange. Lige siden Reformpartiets Dannelse har det været ført i Marken af vore Modstandere, at Venstrereformpartiet var ved at sprænges. Jeg forstaar, at vore Modstandere glæde sig, hver Gang der synes at være Mulighed for, at Reformpartiet vil blive sprængt, idet deres Stilling jo vilde styrkes i det Øjeblik, det kunde ske. Jeg tror imidlertid ikke, de ville faa den Glæde at se Venstrereformpartiet gaa itu paa dette Spørgsmaal, og jeg tror det saa meget mindre, som det jo absolut ikke er noget politisk Spørgsmaal, men en neutral Sag, hvor enhver kan have sin separate Mening, uden derved at komme i Strid med sit Parti.

Jeg skal med disse Bemærkninger slutte, idet jeg tilføjer, at jeg ikke kan stemme for Forslaget, som det foreligger. Jeg agter til anden Behandling at stille Ændringsforslag, og maaske kan det lykkes at faa Lovforslaget formet saaledes, at vi alle kunne blive enige om at vedtage det som et godt og smukt Lovforslag.

Svend Høgsbro: Der er nu kørt saa mange svære Batterier op mod det Lovforslag, der foreligger til Behandling, og anvendt saa svært Skyts imod det, at det vel kan forsvares, at ogsaa en anden af Forslagsstillerne end vor ærede Ordfører tager Ordet til Forsvar for det. Jeg bruger ikke dette Udtryk: svært Skyts for at skjule mig bag det gamle Ord om at skyde Graaspurve med Kanoner. Jeg mener ikke, at dette Forslag er en Graaspurv. Jeg ønsker ikke at lette dets Gang ved at paaskyde, at det skulde være et ubetydeligt Forslag — paa ingen Maade. Jeg anser det for et særdeles betydningsfuldt Forslag. Det er ganske vist kun en midlertidig Ændring af vor Straffelovgivning, som herved foreslaas, men for den Tid, det skal gælde, anser jeg det for saare betydningsfuldt. Jeg tror, det vil medføre store Goder; men ganske vist, jeg ser dets Betydning paa andre Punkter end dem, Modstanderne